

ja en fa cent

1913

F. X. Sánchez Mesa

Una constant que hem anat trobant en les actes de l'Ajuntament de finals del segle XIX i dels primers anys del segle XX és que la situació econòmica municipal és molt delicada. Però, per primera vegada, sembla que existeix una autèntica voluntat de trobar-hi una solució, sobretot per part de l'alcalde Lluís Escoté, per posar-se al dia dels deutes amb la resta d'administracions provincials i estatals, ni que sigui només pel fet que el patrimoni dels mateixos regidors està en joc.

A més, es tiren endavant projectes que, també any rere any, són a l'agenda dels diversos consistoris però que mai hi surten, com ara la construcció del camí d'Alcover a Mont-ral o la dignificació de les escoles de nens i nenes.

Al mes d'agost serem testimonis de la tensió i la conflictivitat social entre propietaris i jornalers, amb una sèrie d'aldarulls i el trencament de l'ordre públic que portarà membres de l'Ajuntament a haver de testificar als jutjats de Valls i a la instal·lació, permanent, de cinc guàrdies civils a la vila.

Administració

L'any s'inicia amb la decisió de dividir el nombre de contribuents que havien de ser escollits per sorteig, en les quatre seccions del municipi, i van quedar repartits de la següent manera: tres vocals a la primera, tres a la segona, dos a la tercera i dos a la quarta, essent un total de 10 vocals, igual al nombre de regidors.

El 5 de febrer es va procedir a elaborar la llista dels 40 majors contribuents que, juntament amb els membres del consistori, tindrien dret a votar els compromissaris per escollir senadors en l'any en curs.

A principis d'any també es va produir el relleu al capdavant del Govern Civil de Tarragona i, el 12 de febrer, després de la visita al nou governador, l'alcalde Escoté i el tinent d'alcalde Valldosera van informar dels seus bons oferiments, en benefici dels interessos del municipi, per a la rectitud i bon cel que la corporació li mereixia. El consistori en va quedar molt complagut. A meitat mes de març el guarda de camp Ramon Fons Granja va ser nomenat guarda de camp jurat. Fons, però, no va durar gaire temps al càrrec perquè a final de juliol va presentar-hi la dimissió, sense que a les actes en constés el motiu. Quinze dies més tard, i de manera provisional, va ser nomenat Jaume Canela Barberà, que en va prendre possessió el mateix dia i inicià l'exercici de les seves funcions.

El 19 de març es va realitzar una sessió extraordinària per procedir al sorteig de vocals associats que, juntament amb l'Ajuntament, havien de formar part de la Junta Municipal.

Es va procedir a la lectura de les llistes de les diverses seccions i els noms dels veïns en paperetes i, introduïts en boles i aquestes dins un globus proporcionat, van quedar designats els següents veïns:

- 1a Secció (Propietaris): Francesc Rubert Climent, Josep París Martí i Josep Besora Prats.
- 2a Secció (Industrials): Josep M. Ollé Tell, Antoni Porta Català i Frederic Sans Tell.
- 3a Secció (Comerç): Pròsper Ollé Girona, Simeó Martorell Ribé.
- 4a Secció (Jornalers): Rafael Bosch Giné i Antoni Barberà París.

A principi del mes de juliol els regidors Valldosera i Pàmies van donar compte de l'expedient de liquidació contra Fabio Trillas Felip, agent executiu del repartiment d'utilitats líquides no amillarades de l'any 1909. Un repartiment que havia de servir per cobrir les despeses de canalització de les aigües amb destinació a Alcover. A l'expedient contra Trillas s'explicava tot el que havia ocorregut sobre els delictes de robatori, atemptat i desacatament a l'autoritat, comesos per l'agent Trillas.

Llegit l'expedient, l'ajuntament va decidir: primer, protestar enèrgicament contra els actes qualificats de robatori, atemptat i desacatament a l'autoritat, verificats pel Sr. Trillas; segon, aprovar l'expedient, i tercer, declarar

responsable el Sr. Trillas de la quantitat de 666 ptes. que va cobrar als contribuents i que no va ingressar al municipi, així com 132 ptes. que se li descomptarien de la liquidació presentada l'anterior mes de juny.

També es va demanar al recaptador municipal, Ignasi Buldó Veciana, que li reclamés les quantitats i, en cas de declarar-se insolvent, que en presentés la denúncia als tribunals ordinaris com a defraudador dels fons municipals.

Cap a final d'any tornem a veure com funcionava el sistema biennal de la Restauració i, el 8 d'octubre, s'anunciava que, abans de final d'any, havien de cessar del seu càrrec els regidors: Lluís Escoté Tell, Pau Valldosera Català, Josep Roig Tomàs, Antoni Plana Barberà i Sebastià Cesari Nogués. D'aquesta manera, el consistori va declarar cinc vacants ordinàries: dues del primer districte i tres del segon de regidors que havien de ser substituïts en la següent renovació consistorial. Efectivament, a final de mes s'informava la publicació al Butlletí Oficial de la Província de la convocatòria per a les eleccions municipals que havien de tenir lloc el 9 de novembre, i se'n dictaren les corresponents instruccions.

l el 3 de desembre, a petició del regidor Tomàs Antonio, s'acordava que, en finalitzar l'any, el president sortint, Lluís Escoté, havia de retre comptes, juntament amb el depositari municipal, dels ingressos i les despeses corresponents al bienni 1912-1913.

Per finalitzar el capítol d'Administració, podem remarcar un fet important. El 19 de novembre, l'Ajuntament decidia adherir-se al projecte de la Mancomunitat de Catalunya i demanava que s'enviés testimoni d'aquest acord al president de la Diputació de Tarragona perquè constés en el llibre d'acords dels ajuntaments de la província.

Hisenda

En aquest capítol trobem els eterns problemes de tresoreria que els diferents consistoris arrosseguen des de final del segle XIX. Però, aquesta vegada, també trobem un veritable interès, sobretot per part de l'alcalde, de fer front als deutes que té el municipi amb les diferents administracions (Govern Civil o Diputació), bé per veritable voluntat de pagament, bé per la por de les possibles sancions econòmiques que afectarien tant el municipi com el patrimoni personal dels mateixos regidors.

D'aquesta manera el dia 5 de febrer s'aprovava la confecció d'un certificat de finques de tots els regidors que formaven l'Ajuntament, per tal que la Recaptació de Contingents pogués procedir a l'embargament de tots els seus béns particulars. Aquest informe es va fer des de la secretaria i s'havia d'enviar a la Diputació. També es va encarregar un certificat negatiu en cas dels regidors insolvents.

Uns dies més tard, el 12, en vista de les constants amenaces, advertències, notificacions i embargaments contra el municipi per part de la Recaptació del Contingent provincial, l'alcalde explicava que aprofitant el viatge a Tarragona per conèixer el nou governador civil, havia fet l'entrega de la quantitat de 600 ptes. aplicables al dèficit corresponent a l'any 1912.

Aquests pagaments es van anar repetint al llarg de tot l'any. Així, el 26 de març, s'efectuà un ingrés de 600 pessetes per consums corresponents al 1913; el 2 de juliol es va verificar que s'havia realitzat un ingrés de 700 ptes., corresponents al contingent provincial de l'any 1912 i, el mateix dia, es verificava també un ingrés de 500 ptes. de nou per consums corresponents al 1913.

El 23 de juliol, l'alcalde explicava que havia aprofitat un viatge a Tarragona per entrevistar-se amb el delegat d'Hisenda i poder consultar-li, si era procedent, la recaptació del repartiment d'utilitats, donades les moltes reclamacions realitzades contra el mateix. El delegat els va comentar que el cobrament d'aquest repartiment de cap manera es podia entorpir, perquè equivaldria a dificultar la situació econòmica del municipi amb greus perjudicis per al consistori i per als mateixos regidors, ja que estava aprovat per l'Ajuntament o la junta municipal. Se n'havia d'evitar la interrupció ja que serien desatesos els pagaments forçosos i voluntaris del pressupost municipal. Si, posteriorment, a causa de les reclamacions, el repartiment fos declarat nul, se n'hauria de confeccionar un altre d'igual, amb la mateixa quantitat i el mateix repartiment que l'inicial. Així doncs el repartiment es va tirar endavant.

A final del primer trimestre de l'any es va rebre una carta del veí de Madrid Lucio Carpio Martínez, que aportava una mica de llum i esperança a les maltractades arques municipals. La carta, entregada a l'alcaldia pel seu representant el Sr. Casimiro Llop i Espasa, avisava de l'existència d'un crèdit a favor de l'Ajuntament, procedent dels béns desamortitzats pendents de liquidació de Propis i Beneficència-Hospital. Aquest senyor Carpio es comprometia a facilitar tota mena de notícies i dades respecte al cas i

presentar la reclamació consegüent, així com gestionar davant les oficines públiques la ràpida tramitació de l'expedient.

Davant d'aquesta carta, el consistori va prendre les següents resolucions:

1. Demanar al Sr. Carpio y Martínez la informació i quantia del crèdit.
2. Encarregar-li la redacció i presentació dels documents que fossin necessaris fins el reconeixement i pagament del crèdit resultant, per part de l'Estat.
3. Autoritzar-lo perquè, en nom de l'hospital municipal i del mateix municipi, gestionés el despatx de les inscripcions que, per concepte de romanent, devia l'Estat a l'Ajuntament. Un cop es rebessin aquestes quantitats, es comprometien a fer entrega al domicili del Sr. Carpio d'una quantitat equivalent al 15% del valor dels interessos retardats. Si en aquell moment l'Ajuntament no disposés de líquid suficient, se li pagaria de manera gradual.

Per tal que l'anterior acord tirés endavant, se li va fer entrega al seu representant de la quantitat de 50 pessetes per a l'inici de l'expedient.

El mateix dia, continuant amb la política de posar-se al dia, es va enviar a la Tresoreria de la província els certificats d'ingrés i pagaments corresponents a l'any 1912. També es volia fer amb el 1911, però no va ser possible perquè no existia a la secretaria el llibre corresponent. Se li va fer la reclamació a l'anterior secretari, Carlos Ferrando, però no n'havia fet entrega. I, al llarg dels mesos, seguim sent testimonis d'altres pagaments i l'inici de noves recaptacions: al setembre s'acordava que, al més aviat possible, s'efectués el major ingrés possible a compte dels descoberts per Consums, Contingent Provincial i Carcerari; a l'octubre s'informava que ja s'havia completat la recaptació d'un trimestre del contingent carcerari i la recaptació del repartiment general i guàrdia rural corresponent al primer trimestre de l'any. A final d'octubre s'informava de la dimissió del recaptador municipal Ignasi Buldó Veciana amb motiu d'haver estat escollit fiscal municipal de la vila per l'Audiència Territorial de Barcelona, càrrec incompatible amb el de recaptador. L'Ajuntament li va acceptar la dimissió, i deixà pendent el retorn de la fiança fins que no se n'hagués verificat la corresponent liquidació. Mentre no es nomenava una nova persona per al càrrec, tal i com preveia la Llei Municipal, interinament el va substituir Ramon Agràs Miró, amb els mateixos drets, deures i responsabilitats propis del càrrec de recaptador. El 19 de novembre es donava lectura d'un contracte signat per Ignasi Buldó

en què es transferia la fiança que tenia amb l'Ajuntament per escriptura pública, a favor del recaptador interí Ramon Agràs Miró. El contracte es va aprovar per l'Ajuntament.

Al mateix mes de novembre en una sessió extraordinària, a la Sala Capitular del consistori va tenir lloc una reunió del govern municipal per aprovar els pressupostos municipals per a l'any 1914. Després de revisats i discutits tots els articles i les relacions compreses en el pressupost, conforme als serveis que venia prestant la corporació, així com dels recursos de la localitat, l'Ajuntament va decidir:

1. Aprovar el pressupost ordinari per 1914.
2. Que se n'anunciés l'exposició al públic durant 15 dies per si existia cap reclamació i, després, sotmetre'l a l'aprovació de la Junta Municipal.

Quintos

El 15 de gener es va anunciar que el segon diumenge del mes de febrer es reuniria l'Ajuntament per tancar la llista de mossos i revisar qualsevol reclamació que es pogués presentar. Un cop tancada la llista, el sorteig dels mossos es va procedir a realitzar el dia 16 de febrer.

Finalment, el 7 de maig, es va estudiar un recurs d'alçada interposat pel mosso del reemplaçament Antoni Pujol Domingo, contra la seva classificació com a mosso perquè es tractava de fill de pare pobre i impedit. També el seu germà Josep era impedit. Després d'un estudi de la comissió mèdica es va demostrar que, efectivament, era mereixedor de l'exempció, però no havia estat declarat d'aquesta manera. L'Ajuntament va creure que aquesta reclamació era justa i així ho va fer arribar a l'autoritat competent per tal que es corregís l'error.

Sanitat/Beneficència

Tot just a l'inici de l'any la comissió de Beneficència va procedir a l'elaboració de la llista de famílies pobres que havien de gaudir dels serveis sanitaris. En trobem molts exemples al llarg dels mesos, tot i que només en farem ressò d'un parell a tall d'exemple: el 26 de març es va aprovar facilitar al veí Martí Claramunt carn i gallina per valor de 50 cèntims diaris mentre durés la seva malaltia. I el 9 d'abril es van satisfer una sèrie de

factures per dietes als pobres de solemnitat: 11,10 ptes. a Pere Martorell per dietes de carn i gallina; a Antoni Agràs 25,3 ptes. pel mateix, i a Tomàs Antonio, 46 ptes. per 11 arroves i 2 quarterons de pa.

Les activitats benèfiques no es van limitar a ajudar veïns amb problemes econòmics, ja que el primer d'octubre el consistori decideix fer-se càrrec de les despeses que havia de pagar la família de la jove Maria Sans Alba-gès, malalta mental ingressada a l'Institut Pere Mata de Reus. Es tractava d'una òrfena de pare i la seva família era "extremadament pobre". L'ajuda continuaria mentre la jove hi estigués ingressada per tractar d'aconseguir la seva curació total, tal i com havia ordenat la Diputació de Tarragona. Al mes de novembre s'acceptava un compte de 60 pessetes per a les despeses de manutenció i tractament de la Maria Sans, que s'havien de pagar a l'Institut Pere Mata.

Un altre tema que va centrar l'atenció consistorial va ser la manca d'higiene als carrers. Així, el 30 de juliol, en vista dels abusos que es produïen per aquesta manca d'higiene tant pública com privada, l'alcalde va proposar un ban encaminat a fer complir les lleis de Sanitat, per tal d'evitar qualsevol focus d'infecció. Aquest ban es va aprovar un mes després amb un total de 26 articles que havien de servir de guia de prevencions per a la higiene de les cases i habitacions, el sanejament dels carrers i places i, en general, per a la neteja pública.

Finalment podem destacar que la comissió d'Agricultura havia detectat una estranya malaltia que afectava els avellaners i demanava la visita d'una inspecció per poder combatre-la.

Ensenyament

En aquest apartat també veiem que l'alcalde Lluís Escoté intenta fer quelcom més que testimoniar el mal estat en què es trobaven les escoles de la vila i vol aportar-hi solucions.

L'any es va iniciar amb un càrrec al capítol d'imprevistos per poder emblanquir les Escoles Nacionals de nenes.

A principi de juliol es va rebre una circular per reformar les juntes locals de Primer Ensenyament. Les van constituir les següents persones:

- Lluís Escoté Tell, com a alcalde-president
- Tomàs Antonio i Francesc Pàmies, com a regidors

- Lluís Domingo Martí, com a inspector de Sanitat Municipal
- Dos pares i dues mares de família, escollits de la manera que determinava l'article II de la llei
- Jaume Tarragó Brufau, per tractar-se de l'únic mossèn parroquial
- Joan Torras Serra, com a farmacèutic
- Un mestre i una mestra, escollits pels seus companys de la localitat.

Només un mes després, es llegia una carta del president de la junta local de Primer Ensenyament sobre el mal estat dels edificis de les escoles. El mateix alcalde va exposar davant els regidors que les males condicions en què es trobaven els edificis de les Escoles Nacionals de nens, nenes i pàrvuls, feien necessari substituir-los ben aviat. Si bé feia molt de temps que es perseguia aquest ideal, sempre s'havia desistit de qualsevol iniciativa, davant el temor dels obstacles que s'haurien de vèncer i les conseqüències que, sota el punt de vista econòmic, representarien tenint en compte la molt angoixant i crítica situació en què es trobava el veïnat.

L'alcalde va continuar dient que era del parer que l'Ajuntament demanés una subvenció màxima per construir uns edificis per a les escoles, i es comprometia al pagament del complement en la seva totalitat i a iniciar-ne l'expedient. I davant del dubte entre tirar endavant una empresa gairebé impossible o la necessitat d'un nou edifici, l'alcalde ho tenia molt clar: "yo entiendo señores que si preferencia cabe entre una y otra, la tiene muy merecida la que afecta de un modo tan directo a la educación e instrucción".

I va acabar proposant la creació d'una comissió que en comencés les corresponents diligències.

El Consistori, tot acceptant el criteri de l'alcalde, va acordar per unanimitat:

1. Reconèixer que els edificis de les Escoles Nacionals de nens, nenes i pàrvuls, no reunien les condicions exigibles.
2. Que s'intruís el corresponent expedient i s'acudís "davant el Govern de Sa Majestat" per tal que concedís a aquest municipi la subvenció màxima tenint en compte les circumstàncies excepcionals que patia la vila.
3. Designar els regidors Francesc Pàmies Ollé i Tomàs Antonio Expósito, juntament amb l'alcalde, per recollir tota la documentació i expedients previs per tirar endavant aquesta resolució.

Urbanisme

La construcció del camí que sortint d'Alcover i passant per Mont-ral havia d'arribar al Tossalet, és l'eix central de les qüestions urbanístiques al llarg de tot 1913. I això, quan semblava que ja estava tot decidit per iniciar-se i amb totes les subvencions concedides. Intentem explicar-ho.

El 5 de febrer es va rebre una circular de l'enginyer en cap de la província, Luis Corsini, que informava que el cost final de les obres del camí veïnal des d'Alcover fins al Tossalet significava un total de 171.792,13 pessetes, una quantitat molt superior al pressupost que havia servit de base al concurs del 31 d'agost de 1912. Després d'un debat en què van fer ús de la paraula diversos regidors, l'Ajuntament va acordar, per unanimitat, donar consentiment a aquesta quantitat.

A final d'abril es va rebre la visita del mateix enginyer Luis Corsini per tal de tractar, juntament amb l'alcalde de Mont-ral, sobre la construcció del camí. Pel que feia al pressupost presentat, a Alcover li corresponia fer-se càrrec de 43.838,39 ptes. i a Mont-ral, de 56.180,82. Fins a aquest punt cap problema, però a l'hora de pactar l'obra a realitzar per part de l'Ajuntament d'Alcover, no es va aconseguir arribar a cap acord. La cosa es va resoldre amb la creació d'una comissió que es traslladaria a Tarragona per conèixer minuciosament l'expedient tramitat i, així, tenir l'Ajuntament més informació per poder deliberar de manera més encertada.

Una setmana més tard, després de la visita de la comissió a Tarragona, es va informar que de la manera com es va incoar l'expedient, l'Ajuntament no havia prestat cap garantia per respondre amb els seus béns la seva part proporcional de l'obra. Només havia ofert, en el seu moment, la construcció del camí per compte propi. El consistori, doncs, no estava d'acord amb la forma com des del Ministeri d'Obres Públiques es volia construir el camí, consistent que l'Ajuntament i l'Estat en construïssin la part proporcional respectiva que, en conjunt, formaria el cos total del camí en el seu tram alcoverenc. Mentre que a l'acord signat per l'Ajuntament al desembre de 1911 es parlava que aquest tram es construiria per part del consistori i que s'aniria rebent la subvenció per cada quilòmetre construït, donada la situació econòmica en què es trobava el municipi i acollint-se als beneficis d'una RD d'octubre del 1911, en què se sol·licitava, i es rebia per part de l'Estat, la subvenció corresponent.

Finalment, a principi de juliol, es va aprovar el pressupost de les obres i, a final de mes, una comissió formada per l'alcalde, el secretari i el regidor Valldosera va viatjar a Tarragona per entrevistar-se, de nou, amb l'enginyer en cap Luis Corsini un cop concedida la subvenció de l'Estat. L'enginyer es va oferir per tot el que fes falta i per facilitar la immediata execució de l'obra.

El 3 de desembre es va anunciar que en breu s'iniciarien els treballs per a la construcció del camí i el ple va acordar:

1. Designar Josep Ferré Gabré perquè cobrés de la delegació d'Hisenda els lliuraments per certificació de les obres fetes al camí, a la part corresponent dels primers 6 quilòmetres.
2. Facultar el Sr. Ferré per realitzar les obres, percebre les quantitats, portar el compte de les despeses, d'encarregar-se, per tant, de la direcció tècnica i administrativa de l'obra. Per aquest motiu se li van cedir el 3% de les certificacions corresponents a l'import de la quantitat subvencionada per l'Estat, d'aquests 6 Km.
3. L'Ajuntament cooperaria amb tot allò que el Sr. Ferré necessités, amb l'objectiu d'aconseguir el bon fi dels treballs, amb la designació del regidor Antoni Català com a enllaç amb les administracions i deixant alliberat el Sr. Ferré perquè procedís de la millor manera que considerés convenient per finalitzar les obres. Tot d'acord, però, amb el pla d'estudi comprès a l'expedient d'Obres Públiques.

Les comunicacions, però, amb l'enginyer en cap, Luis Corsini, no es van limitar a les obres del famós camí, ja que, a principi del mes de febrer, el consistori va rebre una circular en què se l'instava a aixecar tot el ramal que canalitzava el fluid elèctric des de la població fins a l'estació de ferrocarril. El motiu era que aquesta obra no havia estat sol·licitada d'acord amb el reglament vigent. Per tal de mantenir l'obra realitzada es va acordar que l'alcalde escrivís directament al ministre de Foment per demostrar la "grandiosa utilidad del ramal mencionado a fin que quede firme y subsistente".

També es va ordenar que els rentadors i abeuradors municipals fossin objecte de vigilància per evitar la introducció d'aigua bruta i es facultava els dependents del municipi a denunciar-ne els infractors. El 26 de març es va adquirir una aixeta per a la font de la plaça de l'Èsglésia per subs-

tituir la que ja hi havia que estava deteriorada per l'ús i per un defecte de construcció.

Els problemes van continuar perquè uns mesos més tard, concretament al juny, es va acordar fer noves reparacions a la font, aquest cop a la part baixa, perquè deixava escapar males olors i podia perjudicar la salut pública. Unes reparacions que es van haver de certificar amb un altre acord al ple del 30 de juliol, perquè no s'havien solucionat els problemes de la font. Unes setmanes abans, i a petició del regidor Tomàs Antonio, es va acordar l'enderrocament dels rentadors del portal de Sant Miquel al més aviat possible perquè també deixaven escapar males olors, segons el regidor, per un defecte incorregible de construcció.

Totes aquestes obres devien ser un daltabaix i una molèstia per als veïns fins al punt que, al setembre, es demanava que, davant les obres per canalitzar l'aigua a l'interior de la vila, es tinguessin en compte els drets d'alguns veïns per tal de no lesionar-los. Unes obres a les quals també caldria sumar-los la reparació de la muralla i alguns carrers de la vila.

El 9 d'abril, l'ajuntament acordà acudir a les autoritats competents per demanar a la companyia del Ferrocarril del Nord que tornés a fer les reparacions necessàries a un pont conegut com el del torrent de la Creu. Tot a causa de les nombroses queixes de molts propietaris pel fet que unes reparacions anteriors realitzades en aquest pont no havien mantingut la distància adequada entre el terra i el pont i no permetien la circulació dels carruatges, especialment quan portaven posada la vela.

Aquí acabaven els problemes amb la via del tren. El mateix dia es va convenir que servia als interessos generals la reparació del camí de la Serra, per tal que hi poguessin transitar els carruatges que anaven a les finques d'aquesta partida, ja sigui per a la recol·lecció de fruites o per adobar la terra. La reparació no es podia dur a terme perquè la via del Ferrocarril del Nord (Lleida-Reus-Tarragona) el creuava entre els hectòmetres 5 i 6 del quilòmetre 74. Es va demanar a la companyia que permetés un pas a nivell en aquest punt i que el posés en condicions per evitar qualsevol desgràcia i qualsevol defecte a la via fèrria.

També es van escoltar les queixes de diversos propietaris de la partida Sòl de l'Horta o Dissabte de Baix, ja que existien divergències amb el propietari Antoni Ferré Jové sobre el camí que, sortint des del camí de Tarragona, arriba a la partida de referència. Aquest era un camí de domini públic i els propietaris denunciaven que l'Antoni Ferré tractava d'apoderar-se'n d'una

part per utilitzar-lo com a cultiu. La comissió de Foment en va investigar la denúncia i el 23 d'abril en va presentar el corresponent informe en què certificava que l'Antoni Ferré Jové havia fet més estret el camí del Sòl de l'Horta i havia aprofitat quatre o cinc pams latitudinals i quatre o cinc pams longitudinals com a conreu. La comissió finalitzava el seu informe tot aconsellant l'obertura d'un expedient contra el propietari per tal que restituís la part del camí, que era públic, al seu estat original.

Altres

El 19 de febrer s'informava que els guardes de camp havien arrestat José Muñoz, veí de Lleida, suposat autor d'un delictes de robatori comès a casa de Pròsper Altès a la matinada del 18 de febrer. Els guardes el van denunciar i el van posar a disposició del Jutjat. El consistori va acordar una gratificació de 5 pessetes als guardes Miquel Girona i Ramon Fons "por tan importante servicio extraordinario".

Com ja era tradicional, al mes de març es va accedir a la invitació de la Germandat de la Puríssima Sang per assistir a les funcions religioses de la Setmana Santa.

El 13 d'abril de 1913 hi va haver un intent d'atemptar contra el rei Alfons XIII per part d'un militant anarcosindicalista, Rafael Sancho Alegre, durant la jura de bandera dels nous reclutes a Madrid. Deu dies més tard, l'Ajuntament d'Alcover donava el vistiplau a un telegrama enviat per l'alcalde al majordom de Palau, de felicitació i protesta: "en primer lugar por haber salido ileso la persona de nuestro Augusto Monarca y en segundo por el atentado de que fué objeto el día 13 del actual". El consistori es va adherir a les paraules de l'alcalde i es va llegir un telegrama amb la resposta del majordom: "S.M. me ordena dar las más expresivas gracias por su felicitación y sentimiento que manifiesta".

Alcover, en aquesta època, no era aliè a la tensió creixent que hi havia entre els propietaris de terres i els jornalers o arrendataris que hi treballaven. En l'acta municipal del 3 de setembre s'informava de l'alteració de l'ordre públic que hi va haver la nit del dia 28 d'agost i el matí del 29, amb motiu d'algunes detencions dutes a terme pel Jutjat d'Instrucció de Valls. Per a la seva solució es va convocar una reunió a la qual van assistir alguns dels regidors, cinc representants de la Unió de Arrendatarios y Jornaleros i dos industrials, s'acordà gestionar la llibertat d'aquests pre-

sos i, per aquest motiu, visitar el governador civil. A la reunió van assistir l'alcalde i els regidors Valldosera i Pàmies; els obrers, Bonaventura Ferré i Gabriel Garcia, i els industrials Josep Garcia i Ramon Josep Vilanova, per mirar de resoldre el conflicte entre la Unió d'Arrendataris i el propietari, resident a Barcelona, León Alasá Rovira. Després de la reunió els dos obrers van quedar facultats per transmetre al sindicat les bases de l'acord per solucionar el conflicte i la resposta en cas de ser acceptada.

La situació sembla que va quedar normalitzada, però el primer d'octubre el consistori es feia ressò que l'alcalde, l'agutzil i el secretari havien estat cridats a declarar al Jutjat especial de Valls, amb motiu de l'alteració de l'ordre públic de final de mes d'agost. I per una sèrie de rebuts i factures, un compte de 148,25 ptes. a Francisca Malapeira Banús el 15 d'octubre, un altre compte, ara de 55 pessetes, a Bonaventura Pàmies el 19 de novembre i un segon pagament a Francisca Malapeira, ara de 93,75 ptes., també presentat el 19 de novembre, podem saber que, des de final d'agost, estaven instal·lats a la vila cinc agents de la Guàrdia Civil per mantenir l'ordre. I la seva presència va adquirir el caràcter de permanent com ho demostra el fet que es va acordar l'adquisició i lloguer d'un pis, arran de les nombroses despeses que ocasionava l'allotjament dels agents de la Guàrdia civil concentrada a la vila. El 3 de desembre quedava assabentat el ple del lloguer del segon pis de la casa situada al número 17 la plaça de la Constitució, propietat de Pere Solé Tarragó, pel preu anual de 50 pessetes i els estris necessaris per moblar-lo, entre d'altres amb cinc somiers i cinc teles per a matalassos.

Com era tradicional, els dies 12 i 13 d'octubre s'havia de celebrar la Fira i per a poder cobrar el lloguer de les parades públiques, es va crear una comissió a la qual es van convidar els regidors que hi volguessin participar. Pel que fa a la Festa Major, que es duria a terme els dies 20, 21 i 22, es va facultar la comissió de Festes per contractar l'orquestra que estimessin oportuna. També podien contractar l'orador que el rector estimés oportú per completar els Oficis Divins. El 15 d'octubre s'informava del viatge a Sant Sadurní d'Anoia per a la contractació de l'orquestra La Principal per la quantitat de 212 ptes. i altres despeses de dinar, cafès i altres. Les despeses del viatge van anar a càrrec de l'Ajuntament i de la Cooperativa Agrícola a parts iguals. Igualment es va informar que el doctor Antoni Balcells, magistral de la Catedral de Tarragona, havia estat escollit per realitzar el panegíric durant la Festa Major.

Finalment amb motiu d'haver demanat l'Ajuntament una subvenció al Cercle d'Amics per a la construcció d'una tarima i havent contribuït al seu cost amb 25 ptes., es va acordar que la citada societat recreativa pogués utilitzar-la com a escenari de teatre o per col·locar-la a la plaça els dies de Festa Major "para dar las serenatas musicales" l'orquestra o la banda, sempre que l'Ajuntament no l'hagués de fer servir per a actes semblants en festes de caràcter civil o religiós, i els donaren les gràcies pel donatiu.